

Krajskému soudu v Brně *datovou schránkou*

V Táboře dne 9. 1. 2017

Navrhovatel:

a) Jan Dokulil
[redacted]

b) Jiří Března
[redacted]

c) Petr Filippi
[redacted]

d) Antonín Vyskočil
[redacted]

všichni navrhovatelé zastoupeni:

Mgr. Vítězslavem Dohnalem, ev.č. ČAK 12191

advokátem společnosti Advokátní kancelář Dohnal & Bernard, s.r.o., se sídlem Příběnická
1908, 390 01 Tábor, IČO: 018 25 666

Odpůrce:

Kraj Vysočina

se sídlem krajského úřadu Žižkova 57, 587 33 Jihlava

Věc:

**Návrh na zrušení části opatření obecné povahy - Aktualizace č. 3
Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina schváleného
zastupitelstvem kraje dne 13. 9. 2016 usnesením 0464/05/2016/ZK**

soudní poplatek bude k výzvě soudu uhrazen převodem z účtu

Přílohy: plné
moci dále dle
textu

Advokátní kancelář Dohnal & Bernard, s.r.o.
zapsaná v OR u Krajského soudu v Českých Budějovicích, oddíl C, vložka 21923 • IČO: 018 25 666
č. ú.: 211 864 546/0600 • tel: +420 381 253 990 • e-mail: office@dohnalbernard.cz
www.dohnalbernard.cz

Sídlo a kancelář Tábor
Mgr. Vítězslav Dohnal, ev. č. ČAK 12191
Příběnická 1908/12, PSČ 390 01 Tábor
tel.: +420 776 834 534 • e-mail: dohnal@dohnalbernard.cz

Pobočka Jílové u Prahy
JUDr. Michal Bernard, Ph.D., ev. č. ČAK 14936
Masarykovo nám. 195, PSČ 254 01 Jílové u Prahy
tel.: +420 773 991 250 • e-mail: bernard@dohnalbernard.cz

I. Stav věci

Zastupitelstvo Kraje Vysočina na svém zasedání dne 13. 9. 2016 usnesením 0464/05/2016/ZK vydalo Aktualizaci č. 3 Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina jako opatření obecné povahy (dále jen „napadené OOP“).

Dle záznamu o účinnosti vyznačeném odpůrcem nabylo napadené OOP účinnosti dne 7. 10. 2016.

Navrhovatelé tvrdí, že byli napadeným OOP zkráceni na svých právech, a to vymezením obchvatu Okříšek jako součásti koridoru silnice 11/405 v části vymezující propojení obchvatu na silnici 111/35114 mezi obcemi Přibyslavice a Nová Ves. V textové i grafické části se jedná o část koridoru dopravní infrastruktury označeného DK27 (dále jen „napadená část koridoru DK27“ nebo také „záměr“).

Z tohoto důvodu se navrhovatelé obracejí na správní soud se žádostí o zrušení příslušné části napadeného OOP.

II. Žalobní legitimace

Navrhovatel a) je vlastníkem pozemků p. č. 900/19, 900/35, 900/18, 900/23, 100/13 v k. ú. Nová Ves u Třebíče. Na těchto pozemcích je vymezena napadená část koridoru DK27. Vymezením tohoto koridoru na pozemcích ve vlastnictví navrhovatele dochází k zásahu do jeho vlastnického práva, když vymezení koridoru umožňuje realizovat na těchto pozemcích silnici i proti vůli navrhovatele.

Navrhovatel dále namítá, že vymezením koridoru dochází k zásahu do jeho vlastnického práva snížením hodnoty dalších nemovitostí v jeho vlastnictví. Současně vybudováním silnice bude zasaženo do jeho práva na příznivé životní prostředí, když dojde k záboru zemědělské půdy vysoké kvality, narušení krajinného rázu, poškození toku a údolní nivy řeky Jihlavy a narušení nadregionálního biokoridoru.

Navrhovatel uplatnil k návrhu připomínky dne 4. 3. 2016 a poté v rámci společného podání s dalšími osobami ze dne 20. 6. 2016.

Navrhovatel b) je vlastníkem pozemků p. č. 1140 a 126/1 v k. ú. Petrovice u Třebíče. Na těchto pozemcích je vymezena napadená část koridoru DK27. Vymezením tohoto koridoru na pozemcích ve vlastnictví navrhovatele dochází k zásahu do jeho vlastnického práva, když vymezení koridoru umožňuje realizovat na těchto pozemcích silnici i proti vůli navrhovatele.

Navrhovatel dále namítá, že vymezením koridoru dochází k zásahu do jeho vlastnického práva snížením hodnoty dalších nemovitostí v jeho vlastnictví. Současně vybudováním silnice bude zasaženo do jeho práva na příznivé životní prostředí, když dojde k záboru zemědělské půdy vysoké kvality, narušení krajinného rázu, poškození toku a údolní nivy řeky Jihlavy a narušení nadregionálního biokoridoru.

Navrhovatel uplatnil k návrhu připomínky v rámci společného podání s dalšími osobami ze dne 4. 3. 2016 a ze dne 20. 6. 2016.

Navrhovatel c) je vlastníkem pozemků p. č. 1155 a 1172 v k. ú. Petrovice u Třebíče. Na těchto pozemcích je vymezena napadená část koridoru DK27. Vymezením tohoto koridoru na pozemcích ve vlastnictví navrhovatele dochází k zásahu do jeho vlastnického práva, když vymezení koridoru umožňuje realizovat na těchto pozemcích silnici i proti vůli navrhovatele.

Navrhovatel dále namítá, že vymezením koridoru dochází k zásahu do jeho vlastnického práva snížením hodnoty dalších nemovitostí v jeho vlastnictví. Současně vybudováním silnice bude zasaženo do jeho práva na příznivé životní prostředí, když dojde k záboru zemědělské půdy vysoké kvality, narušení krajinného rázu, poškození toku a údolní nivy řeky Jihlavy a narušení nadregionálního biokoridoru.

Navrhovatel uplatnil k návrhu připomínky v rámci společného podání s dalšími osobami dne 20. 6. 2016.

Navrhovatel d) je vlastníkem pozemků p. č. 75/1, 100/13, 100/18 a 1054 v k. ú. Nová Ves u Třebíče. Na těchto pozemcích je vymezena napadená část koridoru DK27. Vymezením tohoto koridoru na pozemcích ve vlastnictví navrhovatele dochází k zásahu do jeho vlastnického práva, když vymezení koridoru umožňuje realizovat na těchto pozemcích silnici i proti vůli navrhovatele.

Navrhovatel dále namítá, že vymezením koridoru dochází k zásahu do jeho vlastnického práva snížením hodnoty přímo dotčených i dalších nemovitostí v jeho vlastnictví. Současně vybudováním silnice bude zasaženo do jeho práva na příznivé životní prostředí, když dojde k záboru zemědělské půdy vysoké kvality, narušení krajinného rázu, poškození toku a údolní nivy řeky Jihlavy a narušení nadregionálního biokoridoru.

Navrhovatel uplatnil k návrhu připomínky v rámci společného podání s dalšími osobami dne 20. 6. 2016.

Důkazy:

- *ověření vlastnického práva navrhovatelů - provede soud dálkovým přístupem do katastru nemovitostí*
- *ověření dotčenosti pozemků ve vlastnictví navrhovatelů napadenou částí koridoru DK27 - grafická část napadeného OOP*

III.

Důvody návrhu

A. Rozpor se zákonem

Navrhovatelé namítají, že napadené části OOP jsou v rozporu se zákonem. Rozpor se zákonem shledávají navrhovatelé v následujících skutečnostech:

1. Nepotřebnost napadené části koridoru DK27

Navrhovatelé namítají, že napadená část koridoru DK27 byla v ZÚR vymezena, aniž by pro to existovaly věcné důvody. Jedná se o koridor pro stavbu fakticky nepotřebnou, která neřeší žádnou naléhavou potřebu vlastníků nemovitostí, dotčených obcí a jejich obyvatel, potřebou kraje a jeho obyvatel či dokonce potřebou širšího celku.

Odůvodnění napadeného OOP uvádí jako důvod pro vymezení koridoru potřebu kapacitního napojení Průmyslové zóny Okříšky - Přibyslavice - Nová Ves na nadřazenou komunikační síť Kraje Vysočina. Tato potřeba údajně vyplývá z plánovaného rozvoje podniků umístěných v průmyslové zóně, který nebude možný bez vytvoření adekvátního dopravního napojení pro osobní a především nákladní dopravu. Odůvodnění dále uvádí, že potřeba nového napojení vyvstala v okamžiku postupného obsazování Průmyslové zóny významnými výrobními podniky, které vyvolalo značný nárůst intenzit těžké nákladní dopravy na průjezdných úsecích silnic III. třídy Novou Vsí, Přibyslavicemi a Okříškami.

Tvrzení o potřebě nového dopravního napojení průmyslových zón je ovšem zcela nepodložené. Dopravní obsluha průmyslových zón je za současného stavu i po případném dalším rozvoji výroby zcela dostatečně zajištěna pro osobní i nákladní dopravu po stávajících

komunikacích. Při sčítání dopravy v roce 2010 byly intenzity na silnici č. 35114 pouze 1354 automobilů denně, z toho pouze 101 nákladních. Na silnici č. 40510 se jednalo o 1608 automobilů, z toho 237 bylo nákladních. Pokud jde o silnici č. 40510, nejsou vůbec známy intenzity dopravy týkající se úseku v Okříškách (když sčítání postihuje celý úsek v Přibyslavicích, kde se část dopravy rozděluje na směr k Nové Vsi a část do Okříšek).

Citované hodnoty intenzit dopravy patří i v rámci Kraje Vysočina k těm nižším. Všechny komunikace, po kterých doprava probíhá, jsou z hlediska své technické kapacity způsobilé bez ohrožení bezpečnosti a plynulosti dopravy pojmout násobně vyšší počty osobních či nákladních automobilů.

Ostatně odůvodnění napadeného OOP ani neuvádí, že by již v minulosti nastalé či potenciálně očekávané zvýšení intenzity dopravy způsobovalo nějaké konkrétně popsání problémy. Stejně tak lze z územních plánů obcí Nová Ves a Přibyslavice a městysu Okříšky zjistit, že ani jeden z územně samosprávných celků neuvádí dopravu z průmyslových zón jako nějaký podstatný problém (pouze v územním plánu Okříšek se jako problém objevuje doprava v centrální části městysu, ovšem bez toho, že by bylo uvedeno, že tyto problémy způsobují průmyslové zóny a že řešením má být napadená část koridoru DK27).

Důkaz:

- *územní plán Okříšky, dostupný dálkově např. na <http://www.trebic.cz/okrisky/ds-1320/archiv=0&p1=14027>*
- *územní plán Nová Ves, dostupný dálkově např. na <http://www.trebic.cz/uzemni-plan-nova-ves/d-29681/p1=14027>*
- *územní plán Přibyslavice, dostupný dálkově např. na <http://www.trebic.cz/uzemni-plan-Pribyslavice/d-29003/p1=14027>*

Odůvodnění napadeného OOP rovněž neuvádí, jak konkrétně bude ohrožen rozvoj průmyslových zón v dotčených obcích. Pouze konstatuje bez jakéhokoliv vysvětlení, že bez adekvátního dopravního napojení nebude rozvoj možný. Takové apriorní konstatování není možné soudem přezkoumat a pro dotčené osoby není možné s ním věcnými argumenty polemizovat.

Odůvodnění napadeného OOP navíc nesprávně uvádí pojení „Průmyslová zóna“, což může vést k mylnému dojmu, že napadená část koridoru DK27 má sloužit k obsluze jedné větší průmyslové zóny. Ve skutečnosti se v předmětném území nacházejí průmyslové zóny tři. Přitom napadená část koridoru DK27 může mít nějaký (omezený) dopravní význam pouze pro průmyslové zóny umístěné na území obcí Nová Ves a Přibyslavice. Průmyslová zóna v Okříškách bude mít přímé napojení na druhou část koridoru DK27 a uvádět jí jako důvod pro budování napadené části koridoru DK27 je zcela účelové. Do jakýchkoliv kalkulací dopravních intenzit a jimi způsobovaných problémů proto není možné zahrnovat zejména dopravu pro společnost FRAENKISCHE CZ s.r.o., kde pracuje podle internetových stránek společnosti více než 900 zaměstnanců.

Za důležité považují navrhovatelé také to, že pokud jde o průmyslovou zónu v Přibyslavicích (společnost Huhtamaki Česká republika), bude dopravní obsluha vždy směřovat přes obydlené části, protože povede směrem k vlakovému nádraží v Okříškách nebo přes část Nová Ves - Podhájí. K žádnému zlepšení životního prostředí tedy nedojde a dopravní obsluha této zóny (Přibyslavice) tedy nemůže být důvodem pro zásahy do vlastnického práva a životního prostředí.

Pokud jde o průmyslovou zónu v Nové Vsi - Podhájí, tak osobní doprava z této zóny směřuje v převážné míře do Třebíče, a to po silnici III/ 35114. To se vybudováním napadené části koridoru DK27 nezmění, protože využití obchvatu by pro řidiče znamenalo prodloužení trasy o několik kilometrů v situaci, kdy doprava po silnici III/ 35114 je zcela bezproblémová.

Z pohledu navrhovatele a) je podstatné také to, že je spoluvlastníkem pozemku p. č. 896 v k.ú. Nová Ves u Třebíče. Pokud by mělo dojít k rozvoji průmyslové zóny, muselo by se tak stát mimo jiné na tomto pozemku. Navrhovatel a) prohlašuje, že s prodejem pozemku nepočítá a nebude s ním souhlasit. Možnosti rozvoje této průmyslové zóny a s tím spojený významný nárůst dopravy je tak vyloučený. Rozvoj průmyslové zóny v Přibyslavicích je vyloučen z důvodu její geografické polohy - omezení profilem terénu a vodním tokem. Ve skutečnosti tak žádný významnější rozvoj průmyslových zón v jejich současném umístění není představitelný a i z tohoto pohledu je odůvodnění napadeného OOP pro část koridoru DK27 nepravdivé.

Důkaz:

- počet zaměstnanců společnosti FRAENKISCHE CZ s.r.o. - www.frankische.com/web/multilang/pages/cz/8714_8719_CSY_HTML.htm

Na nepotřebnost záměru upozorňovali navrhovatelé ve svých připomínkách ze dne 4. 3. 2016 a 20. 6. 2016.

Neexistence věcných (faktických) důvodů pro vymezení napadené části koridoru DK27 není sama o sobě nezákonností. V jejím důsledku ovšem vzniká rozpor s konkrétními právními předpisy, které existenci věcných důvodů předpokládají. Jedná se konkrétně o cíle a úkoly územního plánování a o ochranu zemědělského půdního fondu. Dále zakládá rozpor s principem subsidiarity ve vztahu k ochraně proti zásahům do vlastnického práva.

2. Rozpor s cíli a úkoly územního plánování

Podle přesvědčení navrhovatelů Listina základních práv a svobod ve spojení se stavebním zákonem předpokládá, že k přímému zásahu do vlastnických práv může dojít pouze při prokázání nezbytnosti takového zásahu a současně při prokázání veřejného zájmu na takovém zásahu. Právě ve fázi územního plánování je namístě zabývat se potřebností zvažovaného záměru, eventuelními variantami a poměřováním intenzity veřejného zájmu a zájmů soukromých. Ve fázích, které na územní plánování navazují (umísťování a povolování staveb, řízení podle zvláštních předpisů), již pro zkoumání těchto předpokladů není místo. V řízení vyvlastňovacím se pak jedná již o zcela konkrétní záměr, jehož potřebnost se dovozuje právě z jeho zařazení do územně plánovací dokumentace a dále se nezkoumá.

Své úvahy opírají navrhovatelé o cíle a úkoly územního plánování stanovené ve stavebním zákoně. Konkrétně jde o (zvýrazněno navrhovateli) :

- ust. § 18 odst. 2, podle kterého *územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení **obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů** na rozvoji území.* Z výše uvedeného vyplývá, že žádný veřejný zájem na vybudování napadené části koridoru DK27 neexistuje. Při jeho neexistenci není možné dosáhnout souladu se soukromými zájmy vlastníků pozemků ani veřejným zájmem na ochraně životního prostředí.
- ust. § 18 odst. 4, který stanoví, že *územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. **Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti.** S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků.* Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území. Ovšem s ohledem na nepotřebnost napadené části koridoru DK27 lze konstatovat, že napadené OOP v této části nezajišťuje ochranu krajiny a ochranu nezastavěného území.
- ust. § 19 odst. 1 písm. c), který jako úkol územního plánování ukládá *prověřovat a*

posuzovat **potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání.** Protože návrh postrádá přezkoumatelné důvody, k prověření a posouzení potřeby změn v území nedošlo.

Podle názoru navrhovatelů fakticky nepotřebný záměr nemůže být ve veřejném zájmu a zájem na jeho realizaci nemůže převážit zájem na ústavně zaručené ochraně vlastnického práva. Stejně tak nemůže věně nepotřebný záměr odůvodnit zásah do nezastavěného území a nemůže být důvodem k zásahu do krajiny.

3. Rozpor se zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu

Podle přesvědčení navrhovatelů je napadená část koridoru DK27 vymezena v přímém rozporu se zákonem č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu v platném znění („zákon ZPF“). Ochrana ZPF je postavena na tom, že zemědělská půda může být pro jiné než zemědělské využití odejmuta pouze v případě, kdy je to nezbytné. Tato nezbytnost musí být prokázána.

Podmínka nezbytnosti vyplývá z ust. § 4 odst. 1 zákona ZPF („*Musí-li v nezbytném případě dojít k odnětí...*“). Pokud jde o zemědělskou půdu I. a II. ochrany, může k jejímu odnětí dojít pouze v případě, že jiný veřejný zájem **výrazně převažuje** nad veřejným zájmem ochrany zemědělského půdního fondu (§ 4 odst. 3 zákona ZPF).

Zmíněná podmínka nezbytnosti odnětí a podmínka výrazně převažujícího veřejného zájmu se na základě ust. § 5 zákona ZPF vztahuje rovněž na vymezování koridorů dopravních staveb v územně plánovacích dokumentacích.

Napadená část koridoru DK27 je vymezena mimo jiné na zemědělských půdách I. a II. třídy ochrany. Proto mělo dojít k vyhodnocení toho, zda je umístění záměru nezbytné. Mělo se tak stát v porovnání s jinými variantami (§ 5 odst. 1 zákona ZPF). A výsledná varianta mohla být do napadeného OOP zahrnuta pouze v případě, že jiný veřejný zájem na realizaci napadené části koridoru DK27 bude výrazně převažovat nad zájmem ochrany ZPF. V žádné části napadeného OOP (samotné OOP, jeho odůvodnění, posouzení SEA, vyhodnocení vlivů na trvale udržitelný rozvoj území) není nezbytné posouzení obsaženo.

Zákon ZPF předpokládá v ust. § 5 odst. 2, že orgány ochrany ZPF vydají k návrhu územně plánovací dokumentace stanovisko. Podle přesvědčení navrhovatelů jsou orgány ochrany ZPF povinny takové stanovisko vydat, pokud návrhem předmětného OOP dojde k zásahu do ZPF. Jinak nemůže být prokázáno, že se příslušné orgány splněním zákonných požadavky na ochranu ZPF zabývaly. K zásahu do ZPF v projednávaném případě dojde, bude dotčena i půda I. a II. třídy ochrany, stanovisko orgánů ochrany ZPF však vydáno nebylo. Proto považují navrhovatelé napadené OOP za nezákonné také z důvodu chybějícího stanoviska orgánů ochrany ZPF.

Napadené OOP je vydáno takto v rozporu s metodickým pokynem MŽP OOLP/1067/96 ze dne 1. 10. 1996 k odnímání půdy ze zemědělského půdního fondu.

4. Rozpor s čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod

Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že nejsou naplněny ani podmínky k nucenému omezení jejich vlastnického práva napadenou částí koridoru DK27. Konkrétně namítají, že pro zásah do jejich vlastnického práva není dán veřejný zájem. Z pohledu ústavních podmínek pro omezení vlastnického práva v sobě požadavek existence veřejného zájmu na omezení zahrnuje také požadavek existující a prokázané nezbytnosti zásahu. Jestliže není zásah nezbytný, nemůže být jeho provedení ve veřejném zájmu.

5. Rozpor s principem subsidiarity

Navrhovatelé rovněž namítají, že věcně nepotřebný záměr nemůže projít úspěšně testem proporcionality, tak jak jej stanovil Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 21.7.2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120. NSS konkrétně uvedl, že v rámci dodržení principu přiměřenosti musí být prověřeno, zda *veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetmějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada subsidiarity a minimalizace zásahu).*

Podle názoru navrhovatelů zásah do jejich vlastnických práv odůvodněný fakticky nepotřebným záměrem není činěný v nezbytně nutné míře.

B. Procesní vady

Navrhovatelé rovněž namítají, že napadené části OOP nebyly vydány zákonem stanoveným způsobem, a to v těchto aspektech:

1. Nepřezkoumatelnost

Z výše uvedené argumentace týkající se nepotřebnosti záměru současně vyplývá, že napadené OOP je v části zabývající se napadenou částí koridoru DK27 nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Neuvádí totiž žádné konkrétní informace a zdroje těchto informací, které by mohly dotčené osoby včetně navrhovatelů podrobit kritické analýze a polemizovat o jejich správnosti. Odůvodnění je založeno na nepřezkoumatelném apriorním tvrzení, že existence výše uváděných průmyslových zón a rozvoj firem v nich vyžaduje vybudování napadené části koridoru DK27. Z žádné části OOP ovšem není možné získat konkrétní informace např. o:

- jaká je konkrétní aktuální dopravní situace a dopravní toky v dotčeném území (intenzity, zdroje, cíle, objízdné trasy apod. v členění na osobní a nákladní dopravu),
- prognózy dopravy po předpokládaném rozvoji průmyslových zón,
- konkrétních problémech, které doprava z průmyslových zón již dnes způsobuje,
- konkrétních problémech, které bude doprava z průmyslových zón způsobovat v budoucnu,
- tom, jak se konkrétně budou rozvíjet průmyslové zóny.

Z pohledu přezkoumatelnosti pak je zcela nedostatečný také návrh oprávněného investora, který byl údajně důvodem pro pořízení předmětné aktualizace ZÚR. V tomto návrhu ze dne 18. 5. 2015 se uvádí, že „V plánu rozvoje silnic II. a III. třídy Kraje Vysočina je uvažován záměr obchvatu obce Okříšky s připojením na silnici III/35114 mezi obcemi Přibyslavice a Nová Ves. Tento záměr bude veden po území obcí Okříšky, Petrovice, Nová Ves, Hvězdoňovice, Krahulov a Stařeč. Jedná se o stavbu nadmístního významu, kterou nelze řešit samostatně v územních plánech jednotlivých obcí.“ Navrhovatelé konstatují, že o existenci žádného plánu rozvoje silnic II. a III. třídy Kraje Vysočina jim není nic známo a že podle dostupných informací žádný takový plán rozvoje neexistuje.

2. Nedostatečné vypořádání připomínek

Navrhovatelé dále namítají, že napadené OOP nedostatečně vypořádává podané připomínky. Navrhovatelé uplatnili množství zcela konkrétních připomínek, které směřovaly k otázce neexistence faktické potřeby napadené části koridoru DK27, k neposouzení variant záměru, k zásahům do životního prostředí i k nedůvodnosti záboru ZP. S těmito připomínkami se odpůrce vyrovnal sice textově relativně obsáhle, ovšem z hlediska obsahového zcela obecně, kdy na konkrétní argumenty navrhovatelů nereagoval. To se týká zejména připomínek

navrhovatele a) ze dne 4. 3. 2016 a společného podání 31 osob ze dne 20. 6. 2016 a jejich vypořádání na str. 50, resp. 64 odůvodnění napadeného OOP. Odpůrce reaguje na zcela konkrétní výhrady obecnými formulacemi, které se s podstatou argumentace navrhovatelů míjejí.

Nedostatečnost takového vypořádání připomínek vyplývá např. z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ao 5/2010.

Napadené OOP je tak v rozporu s ust. § 172 odst. 4 správního řádu.

3. Chybné posouzení SEA

Navrhovatelé dále napadenému OOP vytýkají, že pokud jde o napadenou část koridoru DK27, nedošlo k řádnému posouzení vlivů na životní prostředí (SEA). Posouzení podle jejich názoru vykazuje následující vady:

a) nebere do úvahy faktickou nepotřebnost záměru

Posouzení SEA hodnotí vlivy na jednotlivé složky životního prostředí a poté na tomto základě určuje, zda je zásah jako celek přijatelný. Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že pokud jde o napadenou část koridoru DK27, mělo být kritériem pro úvahy Ministerstva životního prostředí také to, zda je záměr opodstatněný, resp. potřebný.

Navrhovatelé jsou toho názoru, že zásahy do životního prostředí mohou považovány za legitimní a legální pouze v případě, že pro ně existuje faktický důvod. Tyto závěry opírají navrhovatelé o preambuli Ústavy ČR, která zmiňuje střežení a rozvíjení přírodního bohatství jako jednu z důležitých hodnot, na kterých Česká republika stojí. Tento princip lze nalézt také v ust. čl. 7 Ústavy ČR, podle kterého stát dbá o šetrné využívání přírodního bohatství. Zbytečné zásahy do životního prostředí jsou v přímém rozporu se střežením přírodního bohatství a jistě je nelze označit za šetrné využívání tohoto bohatství. Tento princip vyplývá výslovně z právní úpravy týkající se ochrany ZPF (viz výše). Podle přesvědčení navrhovatelů se však vztahuje obecně na všechny složky životního prostředí.

Z hlediska posuzování SEA by proto měl být zásah, který není věcně potřebný (není odůvodněn nutností uspokojení reálně existující potřeby) hodnocen jako nepřijatelný, přestože se jedná o zásah svým rozsahem či intenzitou méně závažný. Jinak řečeno, stejně rozsáhlý či intenzivní zásah, by měl být hodnocen jako přijatelný, pokud je jeho uskutečnění nezbytné a naopak jako nepřijatelný, pokud jeho realizace potřeba není. Tato argumentace navrhovatelů se vztahuje k záměru, který je prezentován jako záměr předkládaný oprávněným veřejným investorem k uspokojení údajné veřejné potřeby.

Z těchto důvodů považují navrhovatelé za nezákonné stanovisko MŽP ze dne 25. 4. 2016 č. j. 26577/ENV/16, které uvádí, že „... zároveň platí, že *dopravní či ekonomická účelnost není předmětem procesu SEA*“ (str. 4 stanoviska). Navrhovatelé ponechávají stranou ekonomickou účelnost. Pokud jde ovšem o účelnost dopravní, platí jejich výše uvedené závěry týkající se nutnosti posoudit potřebnost daného záměru. K tomu dodávají, že posouzení samotné připouští, že dojde k významným zásahům do tří složek životního prostředí:

- zemědělského půdního fondu, kdy následkem realizace napadené části koridoru DK27 dojde také k záboru ZPF I. a II. třídy ochrany. Jak je popsáno výše, ochrana ZPF stojí na principu, podle něž zásahy jsou přípustné pouze, pokud jiný veřejný zájem výrazně převyšuje zájem ochrany ZPF. Tímto aspektem se posouzení SEA vůbec nezabývá.
- územního systému ekologické stability, kdy bude přímo narušen nadregionální biokoridor 181 K124 - Mohelno, a to včetně jedné křižovatky. Vytváření systému ekologické stability je veřejným zájmem.
- krajinného rázu.

Podle přesvědčení navrhovatelů posouzení SEA musí vyhodnotit relativní přijatelnost

navrhovaného záměru s ohledem na konkrétní podmínky v dotčeném území a naléhavost potřeby, která má být uspokojena. Určení naléhavosti takové potřeby není primárně úkolem orgánů SEA, ty však musí trvat na tom, aby byla naléhavost dostatečně odůvodněna tím, kdo předmětný záměr do ÚPD navrhuje zařadit.

b) nehodnotí koridory ve variantách

Podle bodu I. 2. stanoviska MŽP ze dne 11. 6. 2015, č. j. 33482/ENV/15 měly být koridory zařazené do napadeného OOP prověřeny ve variantách nebo alternativách a tyto varianty nebo alternativy měly být následně náležitě vyhodnoceny a porovnány. Podle bodu I. 3. stejného stanoviska požadovalo MŽP zhodnotit všechny relevantní varianty dopravních koridorů.

Ve stanovisku ze dne 8. března 2016, č. j. 4582/ENV/16 MŽP jako dotčený orgán poukazuje na to, že vyhodnocení SEA dostatečně nereflektuje požadavky na rozsah a obsah vyhodnocení uplatněný v jeho stanovisku ze dne 11. 6. 2016 a žádá uvést ve vyhodnocení SEA vypořádání tohoto stanoviska.

Ve vyhodnocení SEA se v reakci na požadavek variantního řešení a vyhodnocení napadeného OOP uvádí, že „žádný z koridorů není navrhován variantně. Variantní hodnocení tedy není v SEA prováděno“.

Ve stanovisku MŽP ze dne 25. 4. 2016, č. j. 26577/ENV/16 příslušný orgán SEA již na tyto své předchozí požadavky vůbec nereaguje. Žádným způsobem nezmiňuje, z jakých důvodů na jejich splnění rezignoval. Stanovisko ze dne 25. 4. 2016 je tak nepřezkoumatelné.

Stanovisko MŽP ze dne 25. 4. 2016 a postup odpůrce je tak současně nezákonný, protože požadavek na variantní zpracování územně plánovací dokumentace není možné následným stanoviskem zrušit. To vyplývá z judikatury NSS, konkrétně rozhodnutí 1 Ao 5/2010

Jak vyplývá z judikatury NSS, nezbytnost posouzení variantního řešení může kromě požadavků dotčených orgánů vyplynout také z námitek či připomínek dotčených osob, zvláště pokud jde o vlastníky nemovitých věcí dotčených záměry obsaženými v předmětném OOP (rozhodnutí NSS sp. zn. 4 Aos 1/2012). Navrhovatelé i další dotčené osoby variantní posouzení požadovali ve svých připomínkách ze dne 20. 6. 2016. Odkazovali v tom také na stanovisko MŽP ze dne 11. 6. 2015. Navrhovatel a) namítal chybějící zpracování variantního řešení také ve svých připomínkách ze dne 4. 3. 2016.

Odůvodnění napadeného OOP odkazuje v části týkající se napadené části koridoru DK27 a jejího invariantního zpracování na několik dokumentů, které byly pořízeny dlouhou dobu před zahájením pořízení napadeného OOP. Konkrétně se jedná zejména o vyhledávací studii z roku 2006 (Dopravoprojekt Ostrava, 08/2006) a následné technické studie. K tomu je nezbytné konstatovat, že tyto dokumenty byly pořízeny zcela mimo proces pořizování územně plánovací dokumentace bez účasti dotčených osob. Dále je podstatné, že nebyly nikdy vyhodnoceny vlivy různých variant na životní prostředí.

Současně je potřeba poukázat na to, že v průběhu přípravy a schvalování napadeného OOP došlo k významné změně vedení napadené části koridoru DK27. Te původně vedla západně od obce Petrovice a následně po společném jednání došlo k jejímu přesunu východně od Petrovic. Ani tyto dvě varianty nebyly vzájemně posouzeny z hlediska jejich vlivu na životní prostředí (včetně vlivů na ZPF).

c) nevyhodnocuje vlivy na lokality výskytu zvláště chráněných druhů

Podle bodu I. 7 výše citovaného stanoviska MŽP ze dne 11. 6. 2015 měly být vyhodnoceny vlivy na lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem. V posouzení SEA se na str. 80 uvádí, že o napadené části koridoru DK27 nelze

vyloučit výskyt zvláště chráněných druhů fauny ani flóry zejména podél linie řeky Jihlavy. Posouzení se však dále výskytem těchto druhů a vlivy záměru na ně nezabývá. Posouzení vlivů na zvláště chráněné druhy a obecně na faunu a flóru požadovali navrhovatelé ve svých připomínkách ze dne 4. 3. 2016 a 20. 6. 2016.

d) nevyhodnocuje vlivy s ohledem na jejich lokalizaci

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci vedené pod sp. zn. 8 Ao 2/2010 musí posouzení vlivů na životní prostředí postihovat vlivy na životní prostředí s ohledem na jejich lokalizaci. Požadavek na posouzení vlivů s ohledem na lokalizaci vyplývá tak ze stanoviska MŽP ze dne 11. 6. 2015, které v bodě 1. požaduje vyhodnocení vlivů vymezených koridorů „**jednotlivě**“. Dále v bodě 8. požaduje toto stanovisko zpracovat vyhodnocení na úrovni „**konkrétních koridorů**“

To se v případě koridoru DK27 nestalo, a to přestože v napadené části koridoru DK27 došlo k významné změně trasování. Jak vyplývá z dříve uvedeného, koridor DK27 v sobě ve skutečnosti zahrnuje koridory dvou odlišných dopravních staveb, které plní odlišné cíle. Jde jednak o samotný obchvat Okříšek, který si klade za cíl odvedené tranzitní dopravy mimo centrum městyse. Odlišnou dopravní stavbou ovšem je napadená část koridoru, která má údajně sloužit k lepšímu dopravnímu napojení průmyslových zón. Vlivy těchto dvou částí koridoru jsou odlišné, což posouzení nezohledňuje.

IV.

Závěrečný návrh

S ohledem na výše uvedené navrhovatelé navrhují, aby soud vydal následující rozsudek:

- 1) Opatření obecné povahy - Aktualizace č. 3 Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina schválené zastupitelstvem kraje dne 13. 9. 2016 usnesením 0464/05/2016/ZK se dnem právní moci rozsudku zrušuje v textové i grafické části vymezení koridoru DK27 pro umístění obchvatu II/405 Okříšky v části jeho propojení na silnici NI/35114 mezi obcemi Přibyslavice a Nová Ves.
- 2) Odpůrce je povinen nahradit navrhovatelům náklady řízení, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Jan Dokulil Jiří Března Petr Filippi Antonín Vyskočil

všichni zastoupeni Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem